

gaar ikke med den, saaledes kan man sige om den højtærede Minister u. P., at han har sin politiske Indsigt og sin lange Erfaring, man han bruger den ikke. Det bliver imidlertid hans Sag.

Det var den ene Minister, jeg havde med at gøre i dette Forhold. Saa kommer jeg til den anden Minister — jeg maa maaske heller bruge det Udtryk: den forhenværende tilkommende Minister, den forhenværende Forsvarsminister in spe, det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen. Det var jo kedeligt, han ikke blev Forsvarsminister, han var jo inde i Sagerne; og det er saa meget mere kedeligt for os, der nu i saa lang Tid har haft den Glæde, den Fornøjelse eller, jeg skal maaske rettere sige, den Morskab at se ham imellem os, som den Omstændighed, at han ikke endte med at blive Forsvarsminister, maaske i høj Grad vil bidrage til, at vi, naar der er gaaet nogen Tid, ikke skal have hverken den Glæde, den Fornøjelse eller den Morskab længere. Det gør mig meget ondt, men der er jo ikke noget at gøre ved det, det er af den Slags Ting, man maa bære med samme Taalmodighed, hvormed man bærer saa mange af disse elendige Jordelivs Tilskikkelser, vi maa finde os f. det.

Men selv om han ikke blev Forsvarsminister, blev han jo Finanslovdor for Partiet Venstre, og ogsaa det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen havde, mener jeg, en Forpligtelse til at sørge for at faa disse kalkulatoriske Bevillinger paa Krigsministeriets Budget ud af Verden. Det var ham, der stod som Ordfører for Militærlovene her i Tinget og hævdede med den Højtidelighed, der er ham egen — en Højtidelighed, der er saa stor, at jeg stundom, naar jeg sad og hørte paa ham og lukkede Øjnene, forestillede mig, at det var en Stiftsprovst eller anden højværdig Mand, der stod og talte —: Her er Beløbene, det vil netop blive disse Beløb, hverken mere eller mindre, alt, hvad der bliver sagt i modsat Retning fra socialdemokratisk og radikal Side, er noget Strak, jeg ved, hvad det bliver, her er Summerne! Naar det var i Tillid til denne Udtalelses Rigtighed, det Mir dretal af Tingets Medlemmer, der stemte ior disse Love, stemte for dem, forekommer det mig, at det vilde have været rigtigt, at det ærede Medlem, naar han nu stod som Ordfører for sit Parti under Finanslovbehandlingen, havde sagt: Nej, dette her gaar ikke, jeg har staaet og hævdede dette her i Folketinget og har talt om det ude paa Landet ved Møder, jeg har skrevet det i mit Blad: her er de Summer, der vil gaa

med, hverken mere eller mindre, og nu kan jeg virkelig ikke finde mig i, at man desavouerer mig i den Grad, at man i Stedet for at opføre de bestemte Summer møder med saadant noget kalkulatorisk noget, der hverken er hugget eller stukket, og ikke kan give os nogen Rede paa, hvordan vi i Virkeligheden sidder i det med Hensyn til de militære Bevillinger paa Krigsministeriets Budget.

Det burde det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen have sagt, men han har ikke benyttet Lejligheden til at sige det. Han har benyttet Lejligheden til at sige mange Ting, som det ikke var nogen Nytte til at sige; men her, hvor der var Grund til at sige noget, har han ikke benyttet Lejligheden, her har han tiet stille. Dersom jeg havde haft saa megen Fantasi, at jeg troede, jeg kunde blive Forsvarsminister — lad mig tænke mig, jeg kunde svinge mig saa højt op, skønt det er ganske urimeligt —, saa vilde jeg have stillet mig paa det Standpunkt, at naar jeg og mit Parti havde hævdede: her er Beløbet, det bliver ikke mere, saa maa vi staa inde for det senere hen, og hvis vi ikke kan det, ja, saa maa vi indrømme, at det var, som Hr. Je. K. Lauridsen sagde: Rummel og Blændværk og Tungen ud ad Vinduet det hele.

Nu kommer jeg til den tredie Minister, den nuværende højtærede Forsvarsminister. Han var ogsaa en ivrig Deltager i Forhandlingerne, da vi gennemførte de nuværende Militærlove, var Formand for Partiet Venstre og øvede derfor sin store Indflydelse, var ogsaa Formand for det Udvalg, der havde Lovene til Behandling. Jeg vil indtil videre beholde den gode Tro om den højtærede Forsvarsminister, at han vil gøre sit til at faa forandret de kalkulatoriske Bevillinger paa sit Budget og faa sat de bestemte Tal ind i Stedet. Der er saa mange Tilfælde, der ligner en Tanke. Den Omstændighed, at vi har kun kalkulatoriske Bevillinger at regne med i Øjeblikket, vil jo gøre, at vi ikke kan faa de endelige Beløb, der virkelig bliver nødvendige paa Krigsministeriets Budget, før til Oktober 1924, paa det Statsregnskab, der da bliver aflagt. Og hvad vil Oktober 1924 sige? Det vil sige, efter at de kommerde Valg er blevet afholdt, selv om de udskydes til den sidste Termin, inden hvilken de skal afholdes. Jeg vil ikke tro om den nuværende højtærede Forsvarsminister, at det har været hans Beregning, men ondsksfulde Tunger vil sige noget saadant.

Jeg vil gerne værne den højtærede Mi-